

RESSÒ DE LA PARAULA

Cridats a una vida nova

Els cristians escoltem aquests dies de Pasqua, en la litúrgia i en la predicació, moltes paraules que donem per sabudes, molt repetides, com un discurs «que toca» fer aquests temps: «home nou», resurrecció, novetat de vida, món nou, nova Església, etc. Potser no parem a pensar que aquestes expressions estan en contradicció amb l'opinió que ser cristià no és més que optar per ser bona persona, com molts d'altres podrien decidir, no creients, o creients en diferents religions o ideologies.

Així, el baptisme no seria més que l'expressió simbòlica del que un viu o fa com a opció lliure a favor d'una vida èticament correcta.

Aquesta manera de pensar està molt lluny dels missatges que ens transmet sant Pau. Ell, jueu instruït i fidel, coneixedor de filosofies i religions, insisteix dient que en el baptisme comença en nosaltres una vida realment nova. Jesucrist, quan va manar que bategèssim en el nom del Pare del Fill i de l'Esperit Sant (cf. *Mt 2,19*), estava pensant que en fer-ho oferíem als creients la possibilitat de renéixer, iniciar una existència nova: en el baptisme quelcom (algú) moria i alguna cosa (algú) renaixia. Sant Pau dirà que, llavors, es realitza en nosaltres la gran obra de Crist: pel baptisme, en Ell morim i renaiem (*Rm 6*), de manera que «allò vell ha passat, som criatures noves» (*2Co 5,17*). El baptisme, el baptisme de cadascun, és tot un esdeveniment.

És un esdeveniment que continua viu en tots els moments de la nostra existència. Roman també en forma de crida perenne. Avui recordem, en efecte, que la nostra vida és una constant vocació. La vocació baptismal, compartida per tots els membres de l'Església, és precisament ai-

xò: «avui, com el dia del teu baptisme, vius morint i resuscitant». Avui, a quina mort i resurrecció estàs cridat?; què ha de resuscitar en tu?; quina novetat de vida s'ha d'obrir pas en la teva existència?; com participes avui de la mort i resurrecció de Crist?

Així, per exemple, de manera especial en temps de Pasqua, cadascú ens plantejem: El moment històric de la pandèmia, amb les seves contradiccions i sofriments, conté una crida; ets un batejat que sofreix personal i socialment, ¿quina crida baptismal conté l'experiència de la pandèmia?; què neix en tu, com a participació en la Pasqua de Crist, enmig d'aquesta crisi?

No estem fent consideracions «piadoses». Molts van veure com canviava la seva vida, quan van descobrir personalment la crida baptismal que amagaven els esdeveniments reals de les seves vides. Alguna cosa en ells va morir i alguna cosa va néixer. Van iniciar una vida nova i van obrir camins de novetat cristiana en el món i a l'Església. Allò vell va passar per a ells i van iniciar la gran novetat de l'Esperit del Resuscitat.

Sant Pau dirà que el canvi es notarà en la mirada. Ja no veurà amb ulls de l'home «vell», de manera purament humana, sinó que tot i a tots coneixerà amb els de l'Esperit, perquè «els que viuen en Crist —dirà— són una creació nova» (*2Co 5,17*).

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La vida és un bé comunitari

L'individualisme, tan arrelat contemporàniament en les nostres societats, s'ha hagut de rendir a l'evidència, amb la pandèmia, de que la vida és un bé comunitari, de que no ens podem repensar sols, de que som responsables tots plegats de la vida de tots.

La vida és un bé personal, però també és un bé comunitari. Déu ens ha creat germans.

El que jo visc té incidència en la vida dels altres. No és només «la meua vida»,

ens hi va la vida de tots en la vida de cadascú. Ho estem veient clar.

L'encíclica *Laudato Si'* del papa Francesc (de la que celebrem el cinquè aniversari), sobre la cura de la casa comuna, ens fa caure en el compte que «l'ambient humà i l'ambient natural es degraden junts, i no podem afrontar adequadament la degradació ambiental si no prestem atenció a causes que tenen a veure amb la degradació humana i social. De fet, la deterioració de

l'ambient i la de la societat afecten d'una manera especial els més febles del planeta. (...) Però avui no podem deixar de reconèixer que un veritable plantejament ecològic es converteix sempre en un plantejament social, que ha d'integrar la justícia en les discussions sobre l'ambient, per tal d'escoltar tant el clamor de la terra com el clamor dels pobres.»¹

La Bíblia ens diu que el Déu i Pare de Nostre Senyor Jesucrist és un Déu

que estima entranyablement tot el que ha creat.

Margarita Bofarull, rscj
Fragment inicial de la seva «Homilia religiosa d'Organyà, 2020» en el context de la Fira del Llibre del Pirineu. Organyà, setembre 2020

¹ FRANCESC, Carta encíclica *Laudato Si'* (24 de maig de 2015), 48-49, Barcelona: Claret 2015, pp. 36 i 38.

ECO DE LA PALABRA

Llamados a una vida nueva

Los cristianos escuchamos estos días de Pascua, en la liturgia y en la predicación, muchas palabras que damos por sabidas, muy repetidas, como un discurso «que toca» hacer este tiempo: «hombre nuevo», resurrección, novedad de vida, mundo nuevo, nueva Iglesia, etc. Quizá no nos paramos a pensar que estas expresiones están en contradicción con la opinión de que ser cristiano no es más que optar por ser buena persona, como otros muchos podrían decidir, no creyentes, o creyentes en diferentes religiones o ideologías.

Así, el bautismo no sería más que la expresión simbólica de lo que uno vive o hace como opción libre a favor de una vida éticamente correcta.

Este modo de pensar está muy lejos de los mensajes que nos transmite san Pablo. Él, judío instruido y fiel, conocedor de filosofías y religiones, insiste diciendo que en el bautismo comienza en nosotros una vida realmente nueva. Jesucristo, cuando mandó que bautizáramos en el nombre del Padre del Hijo y del Espíritu Santo (cf. Mt 2,19), estaba pensando que al hacerlo ofrecíamos a los creyentes la posibilidad de renacer, iniciar una existencia nueva: en el bautismo algo (alguien) moría y algo (alguien) renacía. San Pablo dirá que, entonces, se realiza en nosotros la gran obra de Cristo: por el bautismo, en Él morimos y renacemos (Rm 6), de forma que «lo viejo ha pasado, somos criaturas nuevas» (2Co 5,17). El bautismo, el bautismo de cada uno, es todo un acontecimiento.

Es un acontecimiento que sigue vivo en todos los momentos de nuestra existencia. Permanece también en forma de llamada perenne. Hoy recordamos, en efecto, que nuestra vida es una constante vocación. La vocación bautismal, compartida por todos los miembros de la Iglesia, es precisamente esto: «hoy, como el día de tu bautismo, vives muriendo y resucitando». Hoy, ¿a qué muerte y resurrección estás llamado?; ¿qué ha de resucitar en ti?; ¿qué novedad de vida se ha de abrir paso en tu existencia?; ¿cómo participas hoy de la muerte y resurrección de Cristo?

Así, por ejemplo, de modo especial en tiempo de Pascua, cada uno nos planteamos: «El momento histórico de la pandemia, con sus contradicciones y sufrimientos, contiene una llamada; eres un bautizado que sufre personal y socialmente, ¿qué llamada bautismal contiene la experiencia de la pandemia?; ¿qué nace en ti, como participación en la Pascua de Cristo, en medio de esta crisis?

No estamos haciendo consideraciones «piadosas». Muchos han visto cómo cambió su vida cuando descubrieron personalmente la llamada bautismal que escondían los acontecimientos reales de sus vidas. Algo en ellos murió y algo nació. Iniciaron una vida nueva y abrieron caminos de novedad cristiana en el mundo y en la Iglesia. Lo viejo pasó para ellos e iniciaron la gran novedad del Espíritu del Resucitado.

San Pablo dirá que el cambio se notará en la mirada. Ya no verá con ojos del hombre «viejo», de manera puramente humana, sino que todo y a todos conocerá con los del Espíritu, porque «los que viven en Cristo —dirá— son una creación nueva» (2Co 5,17).

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Sant Vicenç dels Horts: aniversari de la dedicació del temple de Sant Josep

El diumenge 11 d'abril, el bisbe Agustí va presidir l'eucaristia de les 11 h a la Parròquia de Sant Josep, de Sant Vicenç dels Horts, en el context de l'any dedicat a Sant Josep pel papa Francesc. I per què aquest dia, i no el del titular de la parròquia, per exemple?

També aquell dia va tenir una significació particular, perquè era el 2n diumenge de Pasqua i per tant, litúrgicament, s'esqueia el segon aniversari de la dedicació d'aquest temple. És a dir, fa dos anys, el segon diumenge de Pasqua, que va coincidir aleshores el 28 d'abril de 2019, es va realitzar el ritu de la dedicació del temple, en l'any en què se celebrava el 50è aniversari de vida d'aquesta parròquia.

En la celebració d'enguany es va descobrir una placa que recorda precisament aquest acte de la dedicació del temple.

També d'altres maneres s'intenta fer present l'Any de Sant Josep en aquesta parròquia. Una iniciativa és la de realitzar unes catequesis en base a la carta apostòlica del papa, **Patris Corde**, a través de la qual vol fer créixer l'amor a aquest gran sant. Cada dimecres, un laic condueix la catequesi i la pregària, conclouent amb la distribució de l'eucaristia als assistents.

A la nostra diòcesi hi ha dues parròquies dedicades a sant Josep: la de Sant Vicenç dels Horts i la Parròquia de Sant Josep Obrer, de Sant Boi de Llobregat. A més, hi ha altres dos temples: l'església de Sant Josep Obrer, a Torrelavit, i la capella de Sant Josep de Can Cartró, a Lavern (Subirats).

Mare de Déu de Montserrat

El proper dimarts, 27 d'abril, se celebra la patrona de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat i de Catalunya. Per aquest motiu, a les 20 h, a la Catedral de Sant Llorenç, el bisbe Agustí presidirà l'eucaristia.

Pel que fa a la Vetlla de Santa Maria de Montserrat, al monestir, se celebrarà dilluns 26 d'abril, començant a dos quarts de deu de la nit —i no a les 10, com altres anys—,

i serà presidida pel P. Abat Josep Maria Soler. L'assistència física a aquesta eucaristia està condicionada a la pernoctació a Montserrat, i l'aforament limitat al 30% de la basílica, seguint les indicacions del Provicat.

Aquesta vetlla es podrà seguir en directe per les TV de la Xarxa Audiovisual Local, per Ràdio Estel i per Montserrat Ràdio i TV, a través del web abadiamontserrat.cat/tv.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

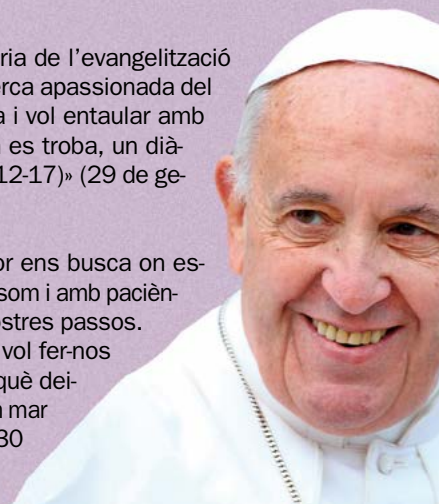

@Pontifex: «La Paraula de Déu ens consola i ens anima. Al mateix temps, provoca la conversió, ens sacseja, ens allibera de la paràlisi de l'egoisme. Perquè té el poder de canviar la vida, fa passar de la foscor a la llum» (23 de gener).

@Pontifex: «Les paraules de la Sagrada Escriptura no han estat escrites per a romandre presoners en el paper, sinó per a ser acollides per una persona que resa fent-les germinar en el seu cor» (28 de gener).

@Pontifex: «La història de l'evangelització comença amb una cerca apassionada del Senyor que anomena i vol entaular amb cada persona, allí on es troba, un diàleg d'amistat (Jn 15,12-17)» (29 de gener).

@Pontifex: «El Senyor ens busca on estem, ens estima com som i amb paciència acompanya els nostres passos. Amb la seva Paraula vol fer-nos canviar de rumb, perquè deixem d'anar fent i anem mar endins darrere d'Ell» (30 de gener).

«Per a qui soc jo?»

Aquest és el lema de la **Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions i les Vocacions Natives** que se celebra avui, diumenge del Bon Pastor. El lema està inspirat

en unes paraules del papa Francesc en l'exhortació apostòlica *Christus Vivit*, posterior al sínode dels bisbes sobre els joves. Al núm. 286 del document, diu el Papa:

«... vull recordar quina és la gran pregunta: “Moltes vegades, en la vida, perdem temps demanant-nos: ‘Però qui soc jo?’. I tu pots demanar-te qui ets i passar tota una vida buscant qui ets. Però demana't: ‘Per a qui soc jo?’. Ets per a Déu, sens dubte. Però ell ha volgut que siguis també per als altres, i ha posat en tu molts dons i carismes que no són per a tu, sinó per a altres.»

I en el **missatge específic per a la jornada d'enguany**, que es va fer públic el dia de Sant Josep, el papa Francesc pren la figura d'aquest sant «de la porta del costat» per posar l'accent en tres característiques seves i de tota vocació: somni, servei i fidelitat.

El lema també ha inspirat la composició d'una cançó que serveix d'eix a les catequesis que s'han preparat per a infants, adolescents i joves. L'ha creada i la canta el grup Hakuna i la podeu escoltar a través del **web de la campanya d'enguany**.

Reunions d'arxiprestes

La diòcesi està dividida en nou arxiprestats, és a dir, una demarcació territorial que aplega diverses parròquies, per tal d'afavorir la cura pastoral, amb una acció comuna. Al capdavant de cada arxiprestat hi ha l'arxiprest, que ha de promoure i coordinar aquesta acció comuna. Regularment, els arxiprestes es reuneixen amb el bisbe per compartir la vida pastoral, les dificultats amb què es troben en el desenvolupament de la seva missió i per poder rebre del bisbe el suport i les orientacions pertinents.

A finals d'aquest mes d'abril, es preveuen les reunions d'arxiprestes presencialment, si la pandèmia no ho impedeix. El 28 d'abril, als locals de la Parròquia de Sant Antoni Maria Claret, de Sant Boi de Llobregat, seria el torn dels arxiprestes de la Vicaria del Llobregat. El 29

d'abril, als locals de la Parròquia de Sant Sadurn d'Anoia, seria el moment dels de la Vicaria del Penedès-Anoia-Garraf.

Relleu a la Secretaria de la Tarraconense

El 13 d'abril de 2021, els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) en la seva reunió ordinària van elegir el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sergi Gordo, nou secretari general, prenent el relleu en el càrrec de l'arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, que el venia exercint des de 1997. Mons. Sergi Gordo és bisbe auxiliar de Barcelona des de l'any 2017. És llicenciat en Filosofia per la Universitat Ramon Llull.

El seu ministeri sacerdotal l'ha desenvolupat a l'arxidiòcesi de Barcelona, on ha combinat la tasca pastoral amb la tasca acadèmica i la de gestió diocesana: del 1992 al 1994 fou vicari parroquial a les parròquies de Santa Maria i de la Santíssima Trinitat de Vilafranca del Penedès i, al llarg dels anys, ha estat formador del Seminari Menor, professor de Filosofia i també secretari general i canceller de l'Arxidiòcesi de Barcelona.

AGENDA

• **Pregària vocacional.** Sota el lema «Ecoltar, pregar, construir», per fer junts el camí del compromís cap a un món millor. Ens hi acompanyes? A la Capella de la Casa de l'Església, 29 d'abril, a les 19 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Sir 39,8-15 (o bé: 1Co 2,1-10) / Sl 118 / Mt 5,13-16]. Sant Isidor (+636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i dr. de l'Església, venerat a Lleó; Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pasçasi, bisbe; sant Rafael Arnáiz Barón, trapenc.

27. □ Dimarts [Fets 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada, 1881-entronitzada, 1947); sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, verge de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Do-

mènec i Gregori, preveres de Barbastre.

28. □ Dimecres [Fets 12,24-13,5 / Sl 66 / Jo 12,44-50]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís Maria Grignon de Montfort, prev.

29. □ Dijous [1Jo 1,5-2,2 / Sl 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominicana, dra. de l'Església i copatrona d'Europa; sant Robert, prev. cistercenc.

30. □ Divendres [Fets 13,26-33 / Sl 2 / Jo 14,1-6]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep-Benet Cottolengo, prev. fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còr-

dova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.

MAIG

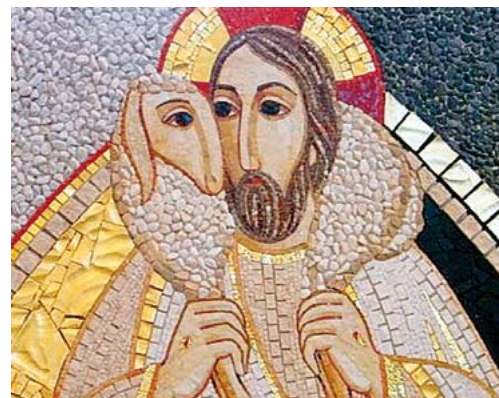
1. □ Dissabte [Fets 13,44-52 / Sl 97 / Jo 14,7-14]. Sant Josep, obrer; sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniò, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. □ Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Fets 9,26-31 / Sl 21 / 1Jo 3,18-24 / Jo 15,1-8]. Sant Atanasi (296-373), bisbe d'Alexandria i dr. de l'Església; Mare de Déu d'Araçeli; sant Segon, bisbe i mr., santa Zoa, mare de família mr.

Diuenge IV de Pasqua (B)

COMENTARI

«Jo dono la vida per les ovelles i la recobro»

El Bon Pastor (2011), de Marko Ivan Rupnik. Església Madonna della Via, Caltagirone (Itàlia)

En aquest diuenge del bon pastor (per l'evangeli que llegim avui) Jesús es presenta com el bon pastor, podríem dir com l'únic pastor perquè és l'únic que dona la vida per les ovelles: *Jo soc el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles. És el bon pastor que coneix les ovelles: Jo reconec les meves ovelles i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles.* És un pastor únic i diferent. Per això diu també: *El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro.* Aquí ja veiem que no és un pastor qualsevol. Només ell pot dir: *Dono la vida i la recobro. Ningú no me la pren. Soc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la.* Això no hi ha ningú al món que ho pugui dir. Per això Pere, parlant de Jesús, diu clarament: *La salvació no es troba en ningú més, perquè sota el cel, Déu no ha deixat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.* L'afirmació és clara i diàfana. Només hi ha un únic salvador en tot el món: Jesucrist. *Ell, clavat a la creu, però ressuscitat d'entre els morts.* No en busquem cap altre de salvador perquè no existeix.

Crist ens ha fet participar de la seva resurrecció, de la seva salvació i ens fa compartir l'amor del Pare: *Mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus i ho som.* No és una imatge o un símil: és una realitat profunda que no acabem d'entendre ara i aquí. *Ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblant a ell perquè el veurem tal com és.* No es pot dir res de més consolador, de més profund, de més extraordinari: fills de Déu, estimats pel Pare, salvats per l'únic Salvador, guiats per l'únic bon pastor, que ens allibera de tot mal, cridats a veure Déu tal com és. Ara ens toca a nosaltres, creure en ell, l'únic alliberador en tot el món, escoltar la seva veu, seguir el seu camí, viure de veritat com a fills i filles de Déu, amb la felicitat de saber que Déu ens estima.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,8-12)

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigüeu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home el teniu davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè. Vosaltres el va clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és "la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici". La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. O bé: Al·leluia.*

Enaltiu el Senyor: / Que n'és de bo! Perdura eternament el seu amor. / Més val emparar-se en el Senyor que posar confiança en els homes. / Més val emparar-se en el Senyor que fiar-se dels poderosos. R.

Gràcies, perquè vós m'heu escoltat i heu vingut a salvar-me. / La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / Vós sou el meu Déu, us dono gràcies, us exalço, / Déu meu! Enaltiu el Senyor: / Que n'és de bo! Perdura eternament el seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 3,1-2)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 10,11-18)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo soc el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal i tant se li'n dona, de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa.

Jo soc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles. Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Soc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 4,8-12)

En aquellos días, Pedro, lleno de Espíritu Santo, dijo: «Jefes del pueblo y ancianos: Porque le hemos hecho un favor a un enfermo, nos interrogáis hoy para averiguar qué poder ha curado a ese hombre; pues, quede bien claro a todos vosotros y a todo Israel que ha sido el nombre de Jesucristo Nazareno, a quien vosotros crucificasteis y a quien Dios resucitó de entre los muertos; por su nombre, se presenta éste sano ante vosotros. Jesús es la piedra que desechasteis vosotros, los arquitectos, y que se ha convertido en piedra angular; ningún otro puede salvar; bajo el cielo, no se nos ha dado otro nombre que pueda salvarnos.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular. O bien: Aleluya.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de hombres, / mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los jefes. R.

Te doy gracias porque me escuchaste / y fuiste mi salvación. / La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor. / Tú eres mi Dios, te doy gracias; / Dios mío, yo te ensalzo. / Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 3,1-2)

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no le conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,11-18)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Yo soy el buen Pastor. El buen pastor da la vida por las ovejas; el asalariado, que no es pastor ni dueño de las ovejas, ve venir al lobo, abandona las ovejas y huye; y el lobo hace estrago y las dispersa; y es que a un asalariado no le importan las ovejas.

Yo soy el buen Pastor, que conozco a las mías, y las mías me conocen, igual que el Padre me conoce, y yo conozco al Padre; yo doy mi vida por las ovejas. Tengo, además, otras ovejas que no son de este redil; también a éstas las tengo que traer, y escucharán mi voz, y habrá un solo rebaño, un solo Pastor. Por esto me ama el Padre, porque yo entrego mi vida para poder recuperarla. Nadie me la quita, sino que yo la entrego libremente. Tengo poder para entregarla y tengo poder para recuperarla: este mandato he recibido de mi Padre.»